

Tähdet varjelkoon

Viikate

Kauan kulkenut oon...
Tähdet minua varjelkoon...

Susi hetkensä hukkaa
ennen kuin alkanutkaan
on aamu ja helminauhain lailla kaste kimmeltää

Ei ole matka miestänsä vailla
vaan niin kuin kuninkailla
on mieli kun päällä tähdet käyvät kärjet etelään

En arkeen ahtaaseen minä mahdu kuitenkaan,
miksi tarviikaan, päivät päättyisi kalpaten

Kauan kulkenut oon
minä tähtien teitä
Ja tähdet minua varjelkoon
kun tuulessa Tuoni tuoksuu
Kauan kulkenut oon
minä tähtien teitä
Ja tähdet minua varjelkoon
kun tuulessa Tuoni tuoksuu

Taas rannalla raita
itkee sadesunnuntaita
vaikka turhaan mustan murheen alle täällä näännytään

Kas kun ovat tähdet meille
kuin uni uupuneille
tai kadotus kadonneille jotka eksyivät elämään

En! Arki rattailleen vaikka pyytää nousemaan,
en minä nousekaan kun saappailla seitsemän seimen kävelen

Kauan kulkenut oon...
Tähdet mua varjelkoon...

Kauan kulkenut oon
minä tähtien teitä
Ja tähdet minua varjelkoon
kun tuulessa Tuoni tuoksuu
Kauan kulkenut oon
minä tähtien teitä
Ja tähdet minua varjelkoon
kun tuulessa Tuoni tuoksuu, tuulessa tuoksuu